

[Transcript] Nationens mareridt / Mord i den hellige by

Denne uges afsnit af nationsmaret er sponsoreret af en helt særlig original lydbåd fra Mo Fibo. Den tavse kvinde, Mexikos 1. seriø af Mordor.

Den sannige historie, der ligger bag, tager sit udgangspunkt i 49 drab på ældre kvinder i Mexico City i perioden 1998 til 2006.

Kvinderne blev mørtet efter stort set samme metode.

De blev brutalt banket og kvalit i deres eget hjem af en Mordor, de selv havde lukket ind.

Du kan lytte til den tavse kvinde, Mexikos 1. seriø af Mordor, og mange flere true crime og krimi lydbøger.

Ved at gå ind på mofibo.com og bruge koden nationsmaret 30 til at prøve 30 dages gratis Mo Fibo Premium.

Og nu, nyeste afsnit af nationsmaret.

Mit navn er Thomas Klimby.

Du lytter til nationsmaret.

En true crime-podcast er fra hele verden, der rammer og lammer en befolkning.

Fordi de er så bizarre eller på andre måder umulig at ryste af sig.

Som for eksempel denne sag, fra Iran's helligste by, Mashat.

Byen har officielt ingen prostituerede.

I virkeligheden er der ret mange.

Men pludselig begynder de at forsvinde en efter en.

En serie Mordor er løs.

En serie Mordor, som får til navnet æder koppen.

Og som utroligt nok har en del fans.

Klocken slag, slæber sig langsomt afsted.

Fitoutag kigger på uret igen.

Men der er stadig ikke sket store forandringer siden hun sidst kiggede for et minuttiden.

Fitoutag ligger i fosterstilling på en tønd madras i det nøgne værelse.

Og byst af en enkelt peger i midten af rummet.

Tiden slæber sig afsted, når kroppen, som nu skriker i smerte, efter det næste stik med flydende ro.

Fitoutag har været afhængig af Morfin, siden hun begyndte at trække på gaden.

I begyndelsen var det for at glemme, men nu har hun brug for Morfinen for at overhovede og kunne sove.

At sove er også at glemme i det mindste for et par timer.

Fitoutag har en datter på 6 år, så har han, som hun elsker overalt på jorden.

Selvom Fitoutag ved, at Morfinen ødelægger alt, vil den ikke slipsigt tage i hende.

Hun er underlagt dens magt, som hun er underlagt tørklædets magt, og alt hvad tørklædet står for.

I Marchat, i Iran's helligste by, er det ulovligt at trække på gaden.

Det er også ulovligt at tage stoffer.

Blir Fitoutag taget af politiet, kan det i hverste fald betyde hængning eller stening.

I bedste fald fængsel og utalige piskeslag.

Men Fitoutag har ikke andre muligheder for tjenpenge.

Hendes mand, som hun blev gift med som 10-årig, vil ikke længere kende ved hende.

Og uden uddannelse eller kontakter må hun overgive sig til tilfældige mænd i fremmede biler og beskidte gyder.

Og så kommer Morfinen.

[Transcript] Nationens mareridt / Mord i den hellige by

Endelig viser uret 17.30.

Fitoutag's søster kommer ind af døren, overtager pastning af Sarah.

Så Fitoutag kan komme på gaden og tjene penge til Morfin.

Fitoutag slynger det slitte sortet sjæl rundt om kroppen, inden hun lister ud af døren.

Hun sender et kærligt luftkøs til Sarah, der smiler og tegner videre.

Det er en usøvenlig tør og varm periode.

Det har ikke regnet længe.

Men mørket er ved at falde på, og med fraved af solens stråler falder temperaturen.

Fitoutag holder sjælet tæt om kroppen, i håbet om at holde på varme så længe som muligt.

Gaden er lyset op af forretningernes udstillingsvender, og de mange biler, der uden afbrudtes, skaber en lindstrøm af lys og metall.

Luften er tør og bidende.

Den sorte os fra byens liv løftes ikke væk om aftenen, men lægger sig kvælgende over byen.

Og lige nu mærker Fitoutag den over sin mund.

Præcis som tørklædet lægger sammenkring hendes fine ansigt med de lysende smarautgrønne øjne.

Resten af Fitoutagets krop er ikke længere så fin, men eget om mærket efter de mange mænd.

Det mærker, der aldrig forsvinder, mens om Fitoutag glemmer, når morphinen skylder gennem hendes krop.

For at få morphin må hun først finde penge. Det er heldigvis ikke noget problem.

Det tager som ræl ik'andet ned et par minutter før den første kunde melder sig.

Det er ulovligt at sælge sin krop, men det er ikke ulovligt at købe en krop.

Så er tingene forskellige for kvinder og mænd.

Fitoutag stiller sig i vejkanten. Hun skupper tørklædet lidt tilbage, så hendes mørke hår kan anes i kanten.

Det er signalet for, at hun er løs, men der er ingen biler, der stopper.

Måske er det endnu lidt fortidligt, når Fitoutaget tænker overvejer, om hun kan få lov til at købe morphin på kloss.

Men så stopper en motorcykel foran hende. Manden smiler til hende venligt, men også lidt anstrengt.

Han spørger, hvor meget. Og Fitoutag giver ham sin sædvanlige pris 5 dollars.

Han svarer, han vil give 4, hvilket Fitoutag går med til, men kun fordi hendes krop skrier efter morphinen.

Hun sætter sig op bag på motorcyklen, og manden med det anstrengte smil sætter motorcyklen i gear og kørestedet.

Manden viser Fitoutag ind i sin lejlighed. Hun spørger, om manden har en familie, men han svarer ikke.

Pludselig mærker Fitoutag en usikkerhed i sin krop.

Det er altid usikret for hende, når hun er medmændende, men dengang føles det anderledes. Hun har lyst til at gå med det samme.

Men hendes krop har brug for morphin, og morphinen koster penge. Der er ikke andet at gøre end at blive.

Fitoutag kigger sig rundt for at orientere sig i lejligheden. Hun rubber til manden, at hun skal have sin betaling først.

Der kommer ikke noget svar. Fitoutag hæver stemmen, og gentar, at hun skal have penge før de går

[Transcript] Nationens mareridt / Mord i den hellige by

i gang.

Men der kommer stadig ikke noget svar. Pludselig mærker Fitoutag en følelse i kroppen, som hun kender alt for godt.

Følelsen er miste alt.

Manden slår Fitoutag hårdt i ryggen, og hun slynges mod guldet.

Manden, som nu har vredet øjne, ruller hende rundt, så hun ligger på ryggen.

Fitoutag kan mærke den skarpe smerte i ryggen fra slaget.

Hun kan mærke mandens kne, da med stort nøjagtighed lægger sig på hendes hals, og med hele hans vækts lukker for hendes værtrækning.

Manden griber hendes tørklæde, og med alle sine kræfter trækker han, så tørklædet strammes rundt om hendes hals.

Panikken springer frem i de smarravet grønne øjne, og hun griber efter manden i et forsøg på at skubbe ham væk.

Men han er for stærk for hendes grøplige krop, og hun kan inddig stille op.

I syg nødelse vinder han sine øjne mod himlen.

I Fitoutag's øjne er der Panik.

Fitoutag forsvinder nu.

Panikken i de grønne øjne, der er set alt for meget i denne verden, er statis pludselig anmærkab og ro.

Lide slipper sit greb i Fitoutag's krop.

Hvad har hun nødt at tænke i de døende sekunder?

Har hun montering på Sarah og det liv, som hun nu skal leve alene?

Nu bliver altid mørkt.

Politibilen parkerer ved den efterlatte byggegrund, og chefen for kriminalpolitiet stiger ud af bilen med et dybt sukke.

Det er jul i måned 2001, og støvet har vanskeligt ved at lægge sig i den tørre luft.

Der er tørke og hede bygge, og midt i det moderne helvede er der også en drabsbygge i gang.

Sammen med sine betjente skal politiceften kun gå et par meter gennem murbrukkerne, før han finder det, de er blevet tilkaldt for.

Som en edderkop har vægget sit byte ind til senere, så den ligger hun, væggledede ind fra top til to i sit sorte sjal.

Det er fidotæ.

Men politiceften kender han ikke. Hun er et navnløst offer i en række af mange.

Kvinden i sjalet er den fjordende kvinde, som politiet har fundet i løbet af det sidste år.

Offrendes aller varierer mellem 25 og 50, men alle er de prostituerede. Alle er hængige af stoffer.

Alle er blevet kvalt til døde deres eget tørklædede, og alle rullede ind i deres eget sjal.

Der er ikke gjort noget for at skjule livet. Den døde krop er smidt som skrald på gaden.

Det virker mere som om, at drabsmanden forsøger at sige noget, og han ønsker, at alle skal høre på ham.

Medierne kalder ham edderkoppen. På grund af den måde, han ruller sine offer ind på, inden han efterlader dem til offentlighedens guge.

Fra begyndelsen insisterer pressen på at dække de mystiske kvindedrap, muligvis i protest over myndighedernes læmplige efterforskning.

Eftersom at kvinderne udover fattige og stofmissbror af prostituerede, har sagen nemlig ikke haft en

[Transcript] Nationens mareridt / Mord i den hellige by

høj prioritet hos politiet,
der måske mener, de har vigtige opgaver og tage sig til.
Den samme nivådering af den slags offer hos politiet har man set mange steder over hele verden.
Det er ubegribligt.
I Iran er der også religiøse orsager.
Politiet i Iran er under indflydelse af stærkt konservativ religiøse kræfter, der ikke har meget til os for prostituerede,
og som anser de arbejdende kvinder for at være mensligt affall.
Men medierne følger sagen tæt.
Det første offer forsvinder den 7. august 2000, og i løbet af de næste par dage du går yderligere to kvinder op.
Øderkoppen holder her efter en lille pause, indtil januar 2001, hvor gaderne i marsjert flyder med flere li af fattee, sårbare kvinder.
Igen det samme mønster.
Kvinderne er blevet kvælt i deres eget tørklæde, som er bundet i to knuder på den ene side af hovedet.
Og de blev efterlatt, vækket ind i deres eget sjæl.
Morgende eskalerer i antal i løbet af 2001, alene i juli måned morder æderkoppen fem kvinder.
Efterhånden kan politiet ikke længere ignorere de mange drab, som har efterlatt en uro i det meste af befolkningen over hele marsjert.
Den forsænkede efterforskning af de mange offer betyder politiet amilevidt bag efter æderkoppen og hans næste træk.
Samtidig stiller medierne spørgsmål.
Hvorfor går drabsmanden udlukkende efter prostituerede kvinder?
Er det en slags tæreaktion for at sade af politiske religiøse grupperinger, der forsøger at skabe kæres i byenskader?
Iran befinder sig i forvejen på en ideologisk kampplads, hvor konservativ kræfter forsøger at holde landet i den strammeste fortoldning af koranen,
mens mere af de kvinder, der er i forhold til kvinderne, er i forhold til kvinderne.
Og der er i forhold til fortoldning af koranen, mens mere liberale kræfter presser på for læmpelser og ønsker at indgå i flere internationale sammenhænge.
Som for eksempel at overholde menneskerettighedskonventionerne og følge trop med den voksne ligestilling mellem kønne i andre, mere opløstede dele af verden.
Men medierne hellere mere til en anden teori.
At de mange drab er resultatet af enmansk gærninger og at der er tale om en seriemurder.
En dagens særlig uhyggelig en af slaksen, der går efter samfundets svageste og mest sårbare.
At Iran og måske særlig den hellige by Marschat over Hovedskoghush en seriemurder, er fuldstændig utændtligt i den islamiske republik,
der agerer i henhold til Gudslag-Sharia-Lovn.
Siden revolutionen i 1979 har Iran været strengt islamistisk.
Revolutionen fik enormt folkelig medvind i ønsket om at skabe det perfekte samfund, hvor alle skulle trives efter Gud's plan.
Det er umuligt for Gud at tage fejl, og derfor er det heller ikke muligt, at et sådan samfund indeholder en seriemurder.

[Transcript] Nationens mareridt / Mord i den hellige by

Men omvendt er prostitution i følgeserier også ulovligt, og aligevel er der efter politids bedste bud minimum 5.000 kvinder på gaden i Marschat.

Og der går igennem snit kun 3-5 minutter mellem hver kunde, der melder sig hos kvinderne.

Der er altså både udbud og efterspørgsel, når det gælder 6 til salg, også i den hellige by.

Morphine er naturligvis også ulovligt, men uengåeligt.

Marschat er placeret direkte på roten fra Upphjumlandet, Afghanistan og videreud til resten af verden.

I selskabet med de enorme mængder af pilgrimme, der besøger byen hvert år, er Morphine både billig og bredt tilgængelig.

Og stofferne løber frit i den hellige by.

Det går særlig ud over de fattigste og dårlig stillede, der er behov for at glemme deres elendighed for en stund.

I øget burde problemet med de fattige heller ikke eksisterer, hvis bare man følger Gud's plan.

Der er, til synlande meget, der ikke går efter Gud's plan.

Og nu er der altså en seriomurterløs.

Selvom Edderkoppen er systematisk i sine drab, har politiet ingen spor at gå efter.

Eftersom offrene er prostituerede, er det umuligt at opdrive vidner.

Mændene vil ikke sige noget i frygt for at blive ansæt som kunder, og kvinderne vil ikke sige noget i frygt for at blive straffet.

På grund af offrene status og vav, bliver der sjældent gjort krav på de li, der bliver fundet.

I rent skam vælger familierne af tørre uden at tilkænke i, at de er i familie med offrene.

Dermed har politiet ikke mulighed for at spørge mere ind til offrene's vagner og deres omgangskris.

Det sudenstår politiet med det problem, at de kvinder, der ser Edderkoppen tæt nok på til at kunne give sin allermang, alle er døde.

Så hvordan skal politiet finde troværdigt vidne?

Uden vidner har politiet indtidigt gå efter, hvilket giver Edderkoppen frit spil til at fortsætte med at slå så mange hjælp, som han ønsker.

Men det skal snart ændre sig.

Simin har hørt om Edderkoppen. Det har alle prostituerede, og de er bange, ligesom Simin er bange. Men hvad skal hun gøre?

Hun blev nødt til at tjene penge til sine børn.

Som 10-årig blev Simin givet til en slægtning i et arrangeret ægteskæb.

Manden var meget ældre end hende, og selvom Simins far insisterede på, at manden kom af en god familie og havde hus og arbejde, var det ikke en god oplevelse fra Simin.

Hun blev ofte udsat for vold og skulle stå til rådighed for ham 24 timer i døgnet.

Som resultat fik hun 6 børn, og da hun så blev 20 år, ville manden ikke længere have noget med hende at gøre, så han smidte hende og børnene ud.

Nu må hun klare sig selv på gaden. Heldigvis er hun ikke afhængig af morfin, som de fleste af andre.

Hun har haft styrken, måske også helvede, til ikke at falde i fælden.

Måske er det bare et spørgsmål om tid.

Hun skal først og fremmest forsørge sine børn.

Selvom æderkoppen er løs i gæderne, blev Simin nødt til at tjene penge.

Simin holder sig til de lysetimer, selvom de er udholdelige i varmen. Det er mest sikret.

Mørket er nu i hvert fald på, men Simin tænker, at hun lige kan nå en siste kunde, inden hun skal

[Transcript] Nationens mareridt / Mord i den hellige by

hjem og lave aftensmad til børnene.

Hun har allerede haft 15 mænd i dag. Det er helt normalt.

Simin får øje på en motorcykel, der nærmer sig hende. Hun holder øje med manden, og man kigger efter hende.

Hun løsner sit tørklæde, så hendes hård bliver synligt.

Manden stopper. Han smiler venligt til hende og spørger, hvor meget hun skal have.

5 dollars svar hun. Han nicker, og hun hopper op bag på motorcyklen.

Manden inviterer Simin med hjem til sin lejlighed. Hun går ind og kigger sig lidt omkring.

I sin lomme holder Simin om en kniv. Det er hendes eneste forsvar mod voldelige mænd.

Hendes eneste våben, hvis hun bliver taget af ed og koppen.

Simin spørger manden om, at hun må låne toilettet. Det må hun gerne.

Simin skal ikke på toilettet, men hun kan godt lide at vaske sig først, så det gør hun.

Da hun er færdig, åbner hun døren til lejligheden, men manden er ikke længere til at se.

Hun kalder på ham, men han kan ikke lide, hvordan hun kan lide.

Han kan lide ham, men hans varer ikke. Men så ud af øjenkolen får hun øje på ham.

Han er gemt sig bag toilettdøren, og i det samme sprænger han frem mod hende.

Han forsøger at gripe fat i hendes tørklæde, men Simin får opvristet sig fri.

Hun trækker sin kniv. Manden ser det og tager fat i Simin's hånd.

Simin ved godt, at hun lige nu kæmper for sit liv.

Hun ved også godt, at manden hun kæmper med er ed og koppen.

Hvis hun giver slip nu, vil hun aldrig se sin børn igen.

De består uden muligheder for at forsøge, og vi formenter alle inde på gaden, ligesom Simin.

Simin ligger alle krafter i, og med en hurtig bevægelse vræster hun sig fri af mandens greb.

Bevægelsen er svær for hurtig, og Simin taber kniven.

Men så ser hun af manden tager sig til hånden. Hun har snittet ham.

Og for et øjeblik er han brigt ud af fatning.

Simin benytter muligheden, og med alle sine krafter, slynger hun sin knytnæve ind i mandens ansigt.

Smærtens stråler med det samme fra Simin's hånd, men hun vil ikke stoppe nu.

Hun slynger sin hånd afsted én gang til, og dengang rammer hun hans mave, så han bukkes sammen.

Simin skubber til manden, så han falder.

Simin løber hen til døren, men selvom hun river og flår i den, går den ikke op.

Manden har låst efter sig. Hun begynder febrilsk af fumle med låsen.

Manden opdager Simin af på vej væk, og han skynder sig at komme på benene.

Med hurtig skridt nærmer han sig Simin, men i sidste øjeblik får hun drejet låsen og åbnet døren.

Hun skynder sig ned af trapperne, ned på gaden, og straks hun kommer ud af huset, begynder hun at løbe.

Alt hvad hun kan. Væk. Bare væk.

Da Simin kommer hjem, falder hun om af udmattelse.

Tankerne rejser rundt i hendes hovedet.

Hun er lige som den eneste overlede et møde med æderkoppen.

Hvad skal hun gøre?

Hvis hun går til politiet, er der stor risiko for, at hun ryger i fængselet for prostitution.

Måske bliver hun underkøbet stenet, så den som Xariah foreskriver.

[Transcript] Nationens mareridt / Mord i den hellige by

Og hvad skærer der så med hendes børn?

Hvis ikke hun gør noget, kommer æderkoppen måske efter hende.

Han ved, hvor han samlede hende op, og nu, hvor hun har set ham, vil han sikkert gøre alt for at finde hende og drabe hende.

Og hvad med de andre kvinder på gaden?

De er jo stadig hans potentielle offere.

Men Simin overvarer, hvad hun skal gøre, lægger hun ikke mærke til, at hendes børn samler sig om hende.

Uden at spørge, lægger de sig bare hos hende, så tæt de overhoved kan.

Simin ved godt, hvad hun skal gøre.

Alivell er hun redselslagen, da hun nærmer sig politistationen.

Til Simin til har politids prioriteringer i forhold til de mange mor endret sig drastisk.

Efter det lokale politis manglene resultater med at finde se amorteren, er en speciel enhed fra Teran med fokus på se amorterer blevet tilkaldt.

Speciel enheden lytter med respekt til Simin's forklaring, og det tager en faktisk alvorligt.

Tænk en gang.

De bjerge hen beskriver mandens udseende, så nøjagtigt som muligt.

En døgtig kunstner tegner et fantombildet af gærningsmanden, som samtlige betruller på gaden for udleveret.

Af frygt for at flere uskyldige kvinder skal blive offere for Edder Coppens næste angreb, vælger politiet efterfølgende af at evacuere over 500 prostituerede og deres familier fra gaden.

Samtidig holder politiergænder udkig efter alle mænd på motorcykler, der ligner manden på tegningen.

Alligevel er det ikke nok.

Den 24. jul i 2001 finder politiet endnu en kvinde, vækket ind i sit sjæl, med tørklædet bundet stramt om halsen.

Denne gang er den 18-årig kvinde. Edder Coppens hed til Øngste Offer.

Mændske jakten intensiveres yderligere.

Politiet foretager en lang række afhøringer i den 18-årig kvindelsen af Bolag.

Det viser fantontegningen frem i håb, at man kan genkende manden på motorcyklen.

Det hyrer ondekøbet nogle kvinder som lokke dure.

Kvinderne placeres på udvalgte steder, mens de overvåser politiergænder i civil.

Og så, endelig, er der bid.

Den 27. jul i 2001 kører en mand på en motorcykel hen til en kvinde på gaden.

Kvinde accepterer og sætter sig op på motorcyklen.

Men denne gang er kvinden ikke alene.

En bilmæssig vildklæde politiergænder føtter efter motorcyklen hele vejen hjem til mandens lejlighed.

Best, som manden er opvist om, at han har lokket sit næste byte i sit net, forstår han, at han selv er gået i en fælde.

Politiet står mig ind i lejligheden og kan langt om længe anholde den værste CM-mutter i irens historie.

Men hvem er han?

Seid Hanai er en førårig bygningsarbejder.

[Transcript] Nationens mareridt / Mord i den hellige by

Han er gift og har tre børn.

En til synlædende helt almindelig mand, der på få år har myrtet utagelige kvinder.

Kvinder uden muligheder i samfundet, som kun har gjort hvad de kunne for at overleve og sørge for deres børn.

Og som har sat sig op på den forkerte motorcykel.

Nu er æderkoppen fanget, men sagen er langt fra slut.

Forudventer det retselig opgør, og det er ikke givet, at Hanai faktisk dømmes.

Rætssystemet i Iran er stærkt påvirket og defineret af charia, og derfor er indtidig givet på forhånd.

Slet ikke, fordi mange mennesker utrolig nok støtter æderkoppen og de forfærdelige drab.

Efter til fangetalsen af Hanai opstår en kampagne i marschert til fordel for hans løsladelse.

æderkoppens net spænder hvidt og bredt.

Stærke religiøs- og ekstremistiske kræfter argumenterer for, at Hanai's mission er, at fjerne affallet fra gæderne i Guds udvalgte by.

I følgesarier er det lovligt at henrette dem, som kan defineres som spil af blod.

De kvinder, der sælger 6 forpenge, kan i følge kampagnen defineres som spil af blod.

Dermed har Hanai blot udført Guds mission.

Kampagnen støttes af flere konservative medier, blandt andet en avis, der er retorisk spørg, hvem der skal dø.

Dem, der er kompér om moralen eller den, der forsøger at rense byen for det affall.

Kampagnen opnår betydelig støtte blant almindelige mennesker på gaden, både men og kvinder.

Hanai's egen mor udtaler, at de drepte kvinder har fortjent det, og at hun vil skære dem i stykker, hvis det stod til hende.

Kvinder havde der udbredt, og nogle gange vent enede.

Det komplekse juridiske system giver Hanai en god mulighed for frifindelse.

Hvis Hanai udelukkende har udført sine drab i Guds navn, er der sandsynlighed for, at de stærke konservative kræfter kan sørge for hendes løsladelse.

Spørgsmålet er så bare, om enklædmyndigheden kan argumentere imod Guds navn.

Det vil i så fall kræve et virkelig godt argument.

Men det finder de heldigvis.

Aarhøjranterne er sejt Hanai går i gang, og langsomt travles hans baggrund op.

Som ung deltur Hanai krigen mellem Iran og Irak, hvor han var vidende til brutale myrdrarier og blodige krisshandlinger.

Han skrev det hele ned i grafiske detaljer i sin dag på.

Efter krigen ventede han hjem, hvor han fandt en kvinde, som han giftede sig med.

Han begyndte at arbejde, så de kunne betale for en lejlighed, og snart begyndte parrede for børn.

På overfladen var han fint, men som ordentlig gik, blev Hanai mere og mere frustreret over kvinderne på gaden, som han menede var skyld i et tiltagende moralsk forfald.

For ham var kvinderne på gaden lige så værdiløse som kakka lakker, og de udgør en trussel for samfundet.

Det var ikke hvad han kæmpede for i krigen, og nu begyndte samfundet fald sammen om ørene på ham.

Det afgørende øjeblik intraffer, da Hanai's egen kone på gaden bliver forvekslet med en prostituerede.

Det sætter hans væmmelse i handling. Han vil nu rydde op.

[Transcript] Nationens mareridt / Mord i den hellige by

I begyndelsen gik han efter kunderne, men de var ofte både større og stærkere af ham, så han endte med selv og for tev.

Så begyndte han at gå efter de prostituerede, og specielt de mest sårbare af dem, dem som havde afhængen i afstoffer.

Det var ikke særlig svært for ham at slå kvinderne ihjel. Hanai ikke gjorde bare det, han havde gjort som soldat.

Nu slog han bare nogle ihjel, der ikke havde våben. Det var også på andre måder ligesom at være soldat.

Han følte, han kæmpede for en større sag, sin egen helgekrig, og Gud var på handside.

I løbet af 2001 var Marschard Ramdan usøvendelig stor tørke.

Dagen efter hanai's tolde offer begyndte regnen pludselig at falde fra himlen, og han tolkede det nu, som om han udførte Gud's plan, og at Gud var tilfreds med hans arbejde.

Til sidst kunne han nærmest ikke sove om natten, hvis ikke han havde slået en prostituerede hjel i løbet af dagen.

Det var næsten som om han var blevet lige så afhængig af sine drab, som kvinderne var afhængig af morfin.

Hvis ikke politiet havde stoppet ham, ville han uden tøven være fortsat.

Hanai kan oven i købet fortælle, at han har en liste med over 80 andre offer, som han har udset sig.

Alt hvad sejt hanai fortæller, lægger sig tæt op af fortællingen om at han udførte Gud's plan.

Det motiv kan risikere for en frikendt.

Hvor vildt det indmåtte lyd i vores øger, er det et motiv, som mange bakker op om.

Det står klart for Anklædmyndigheden, at de er brug for en helt anden tilgang, hvis de skal få hanai dømskyldi.

Nået, som dommeren ikke kan sidde overhøre i.

Så får Anklædan en idé.

Under en afhøring af hanai spørg han om ikke hanai nogensinde fik lyst til at udnytte, at han havde udført Gud's plan.

Der lå jo en varm kvindekrop foran ham.

Hanai smiler smøret, og så sker det.

Hanai fortæller, at han havde sex med stort set alle sine offer, inden han drabte dem.

At det var en stor nydelse for ham, at spise frugterne af sit arbejde med Gud's plan.

For Anklæderne er det alt, hvad de er brug for.

Hvis hanai har udført sine drab med personlige nydelse for øje, kan forudsvaret ikke længere at kommentere for at spille af blod klausulen.

Han er simpelt drevet af seksuelle lyst.

Ikke at danet er bedre, men det er forskellen på at han får sin straf eller går fri.

Anklæderne får ret.

Under den tætpakket ret sag, dømmes sejt hanai til døden ved hængning, for drabet på 16 kvinder.

Som sit sidste ord fortæller hanai stolt, at han ikke fortryder noget, og et andre vil fortsætte hans mission efter ham.

Hanai tror, at han i folkesøjne er en helt.

Han er overbevist om, at en offentlig hængning, sådan som koranen foreskriver, vil gøre ham til en martyr, og det er det største en mand, som hanai kan opnå i livet.

Men skæbnen vil ikke helt som hanai vil. Gud, eller hvem det nu er, har andre planer.

[Transcript] Nationens mareridt / Mord i den hellige by

Til sejt hanais store forbidrelse, bliver han den 8. april 2002 hængt i en lille lukket baggård i fængslet Imarchat.

Der er ikke andre til stedet end Dommorn og fængslets vakter. Indtid Mathyrium, bare en ensom død.

Sagen vækker efterfølgende enormt opmærksomhed i de iranske medier, og efterdøningerne af æderkoppens gærninger fylder meget i diskussionen om samfundets ansvar over for de svage. Selvom mange tilhænger af æderkoppens drab på skyldige kvinder stadig er magtfulde og højtropende, er der ikke andre tilhænger af æderkoppens dræb, for der er ikke andre tilhænger af æderkoppens dræb.

Og højtropende tilhører de en del af irans befolkning, der lader til at blive mindre og mindre. Flere og flere ønsker i Stinegrad et mere tolerant og mindre ideologiske samfund. Men det er en kamp, der fortsætter, og der er stadig store grøfter, ikke mindst mellem mand og kvinde.

Ali, den unge søn af æderkoppen, var i ordne efter stolt af sin far.

Allerførst skammede han sig, men da han mødte folk på gaden, da Rosdands far begyndte han at se på ham som en hælds.

Og han fortalte medierne, at andre ville tage over, hvor hans far slapp, måske ham selv, når han en dag blev voksen.

På samme tid vokseede den jævnællerne Sarah op, uden sin mor Fjordte, som Ali Svejø havde mørtet.

Som barn var hans drøm at blive journalist, og fortalde historien om sin mor, der offerede alt fra sin data.

Det er de to syn på verden, der lever sidde om side og kæmper.

Tiden bevise, om det bliver livskraften eller mørkredskraft, der vinder.

Du har lyttet til Nationsmarit, men nu skrev det af Johan K. Jensen, redigering lyd og musik af Gustav Niport.

Mit navn er Thomas Klingby. Nationsmarit er produceret af Body Body for Ali.

Du har lyttet til en podcast for Ali. Find endnu flere artikler, podcast og video i din Ali-app.